

Af cand. phil. Steen Ole Rasmussen 2014 og 2024

Det, der står i teksten, var rigtig på det tidspunkt, hvor det blev skrevet. Men skatterådet har ændret politik i forhold til bitcoin-økonomien siden. Det er sket med tilbagevirkende kraft, og undertegnede er ikke sikker på, hvilke konsekvenser, det kan få for den enkelte borger, hvis denne fx investerer i, sælger eller betaler med bitcoins. Jeg anser den vedtagne skattepolitik, som er indført med tilbagevirkende kraft, for at være illegitim, dvs. moralsk uforpligtende, uanstændig set ud fra almindelige almengyldige juridiske principper.

Jeg har forsøgt at føre en anden ældre tekst om emnet up to date:

[art-210.pdf \(arbejdsforskning.dk\)](#)

Bitcoin, legal sort økonomi!

Det klæder skatterådet, at det nu definitivt har lovliggjort en form for sort økonomi, som myndighederne alligevel aldrig får magt over, nemlig bitcoin-økonomien.

Myndighederne har lang tid om at komme til afgørelsen om at fritage omsætning i bitcoins for beskatning.

<http://www.version2.dk/artikel/skatteraad-bitcoin-gevinster-er-skattefrie-56968>

Således kan man nu spekulere og handle med og i bitcoins, lige så meget man vil. Gevinsterne er lige så skattefrie, som det hele tiden har været et faktum, at omsætningen i bitcoins er dømt til at falde uden for myndighedernes kontrol.

Skatterådet blev også spurgt, om en virksomhed, der tager imod bitcoins, må udskrive fakturaer i bitcoins. Det må den så ikke, da bitcoins slet ikke figurerer som betalingsmiddel inden for den realitet, rådet officielt anerkender, fortæller Hanne Søgaard Hansen i en fortolkning af afgørelsen d.25/3 til Politiken.

Det er her, at myndighedernes intention og forklaringen på den langsomme ageren over for mønten afslører sig, indirekte, implicit men entydigt og klart.

Handler gennemført med betalingsmidlet må ikke faktureres og kan derfor ikke indgå i almindelige virksomhedsregnskaber som udgift og indtægt, hvilket er en reel blokering for en betydelig del af bitcoins realøkonomiske funktion. Det var det sted, hvor myndighederne kunne ramme denne økonomi. Det valgte de at gøre.

Det virtuelle aspekt af alle penges natur

Der har de seneste år været fokus på det virtuelle aspekt af de kommercielle bankers og nationalbankernes egne penge, dels på internettet¹ men efterhånden også i de statsstyrede og kommercielle kræfters medier.

Udtrykket "virtuelle penge" skal ses i sammenhæng med et meget ældre udtryk, nemlig "endogene penge", der dækker over et både reelt, relevant og for den monetære "uorden" ømtåleligt emne.

Den største økonom, der endnu har beskæftiget sig med "endogene penge", er Joseph A. Schumpeter. Han beskrev dem videnskabeligt forpligtende i sit værk "Das Wesen des Geldes" allerede i 1933. Værket udkom først i 1970, 16 år

efter hans død og mod hans vilje. Det vides ikke, hvorfor han ikke ønskede det udgivet. Men noget af det, som man formoder, når man har læst det igennem,

¹ Hvis man søger på ”Penge = gæld” eller på det engelske udtryk ”Money as debt”, så kommer der en mangfoldighed af informative artikler og youtube-videoer frem.

er, at han var bange for virkningen af det han afdækkede, nemlig den funktion, som tilliden, troen, på pengenes værdi har, og som risikerer at gå i sig selv med erkendelsen af, at pengenes værdi netop først og fremmest hentes i troen, altså i selve troen på, at de har værdi; Denne værdi/tro tenderer mod at gå i sig selv, når den troende opdager, at den ikke har nogen genstandsmæssighed uden for sig, at hæfte sin tro op på².

Det er så, hvad der er ved at ske for de mange, som har båret pengenes værdi og funktion med deres tillid til dem.

Mange mennesker begynder at forstå, at vore dages elektroniske betalingssystem er udtryk for en verden af arbitrære og unødvendige former for social praksis, hvor pengene lever som informationer, som endogene penge, som led i den mest lukrative form for økonomisk aktivitet der overhovedet kan tænkes, og at disse luftpenge på ingen måde er betinget af reel produktion eller nogen højere form for agtværdig retfærdighed og nødvendighed.

De kommercielle banker, Nets og Nationalbanken laver og opretholder pengene som gensidige fordringer på hinanden og sine kunder imellem. Disse penge svarer ikke til noget, de repræsenterer ikke nogen værdi uden for systemet, og de er blevet skabt fuldstændigt uhæmmet i hænderne på de få, der har tiltaget sig magten over pengeproduktionen de sidste årtier.

Det er dette system fordringer på produktet, der fungerer som penge, endogene penge, skabt på det fri marked af markedets egne kommercielle aktører.

Det sker, helt lovligt i øvrigt, uden at der ligger et bidrag til det produkt bag, som systemets penge, fordringer, retter sig mod i sidste ende, hvilket så udgør et af de vigtigste elementer i forklaringen på markedsværdiernes hysteriske op og nedture. Markedsværdierne kan ikke oversættes entydigt til andre værdier, fordi pengene skabes uafhængigt af, om der er dækning for dem eller ej, hvorfor de priser, der sættes i penge, må svinge lige så hysterisk, som vi har set det ske over de sidste årtier.

Finanskrisen og den globale gældskrise bunder i den måde, som pengene sættes i verden på, som gæld, fordringer på produktet, uden at der forudgående er bi draget til produktet. Pengene er for billige og nemme at lave. Det er ikke til at stå for, for dem der har mulighed for det.

² Det for sociale funktioner lag af ureflekterede forudsætninger er massivt til stede på mange niveauer. Sociologen Niklas Luhmann taler om det funktionelle i beskyttelsen af dette lag, et

konstituerende kun latent afsløret lag, der beskyttes funktionelt i social forstand, ved at figurere som det, man ikke kan vide, hvad der er at vide om, uden at dets konstruktive sociale funktion går i sig selv. En latent viden, som må beskyttes i forhold til det ødelæggende manifesterede plan af hensyn til social funktion.

Den der har Nets, kan lave pengene

Kontrollen med det særligt danske elektroniske betalingssystem, som nu er solgt til 2 udenlandske investeringsselskaber og ATP, betyder afhændelse af kontrollen med et vigtigt element i selve pengeskabelsen, den mest økonomiske og mindst produktive form for økonomisk aktivitet af alle.

Det er et faktum, som de kommercielle medier og det etablerede politiske system samt selvfølgelig mainstreamøkonomerne omhyggeligt har husket at glemme at fortælle danskerne om her i optakten til det famøse salg. Og nu er det for sent.

Den privilegerede adgang til konto pengenes interne clearing-system betyder overdragelsen af adkomsten til kilden til pengeskabelsen selv. Denne guldkalv er overtaget af kommercielle og private aktører for sølle 17 milliarder kroner. Køberne ved, hvad de går ind til. Ofrene for handelen, os andre, kommer først for alvor til at forstå det senere.

Bitcoin er en trussel, om end ganske lille, for den gældende monetære orden, eller uorden om man vil, og derfor gør myndighederne i samarbejde med de store internationale pengemagere, hvad de kan, for at forhindre mønten i at vinde udbredelse og funktion. Skatterådets afgørelse afslører dette ganske vist lille domæne af afmagt inden for realøkonomien.

Myndighederne vil aldrig kunne gennemføre en effektiv skatteligning af den økonomi, der udfolder sig i kraft af betalingsmidlet bitcoin. Det kan man for så vidt heller ikke i forhold til de internationale pengestrømme. Mere end en tredjedel af verdens finansielle kapital befinder sig i skattely, med myndighedernes fulde velsignelse dækket ind under falsk forargelse. De store kommercielle banker står for den sorte økonomi, med myndighedernes fulde velsignelse. På standen, om at man jager skatteunddragerne på deres små sydhavsøer, er sat ind for at dække over sandheden³.

Hvor myndighederne i USA har besluttet, at privatøkonomisk bitcoin-tilvækst, opnået via handel i og med bitcoin, dog omregnet til dollars, skal beskattes, der har myndighederne i DK valgt at lukke øjnene for den side af økonomien, som man alligevel aldrig vil kunne kontrollere.

Handler i og med bitcoin finder sted anonymt mellem det økonomiske systems aktører, direkte og uden om alle myndigheders mulighed for kontrol. Der skal³ En lille snert af sandheden, eller en iscenesat aktion, er altid bedre til at dække over sandheden, end en decideret løgn. Det ved man på journalisten.dk samt DR, der arbejder sammen om at bekræfte et ikke repræsentativt udsnit af standens og myndighedernes vilje til at forstå og bekæmpe de gigantiske finansielle midler, der skævvrider verdensøkonomien i øjeblikket, uden på nogen måde at lade sig beskutte eller komme stater og de 7 milliarder mennesker til gode. 0,14 % af verdens befolkning ejer 80 % af verdens rigdom. Det kan kun lade sig gøre, hvor Homo Economicus hersker over staterne, myndighederne og lovgivningen. Fortællingen om, at hvad der er godt for Homo Economicus, det er godt for alle andre, er så den løgn, som ingen tror på længere. Men den vil ingen at tale højt om.

to til en handel. Og bitcoin udveksles direkte de to handlende imellem, uden at nogen ekstern myndighed eller andre former for iagttagere har mulighed for at registrere det, hvis ikke begge handlens parter er indforstået.

Bitcoin-økonomien er demokratisk i en grad, som ville kunne gøre alle liberalister og markedsfundamentalister grønne af misundelse, hvis de ikke netop selv var 100 % afhængige af den monetære form for international nationalstatslig uorden.

Men denne økonomis position uden for nationalstaternes jurisdiktion vil nok føre til udviklingen af andre konventioner – kunde og virksomhed imellem, virksomhed og virksomhed imellem, og privatpersoner imellem – end dem, der bygger op om det traditionelle lovformelige regelsæt, som den almindelige praksis for fakturering udfolder sig inden for.

Bitcoin-økonomien er overladt til sig selv i juridisk forstand. Parterne inden for denne økonomi må stole på hinanden, fordi det er umuligt at etablere et lovformeligt gensidigt ansvar de handlende imellem uden fakturering: Når der ikke må laves fakturaer i forbindelse med handler, så kan der ikke knyttes an til noget større lovformeligt system af sikkerhed de handlende imellem.

Det har aldrig kunnet lade sig gøre at bevise, at der har fundet en handel sted mellem to parter i bitcoins, med mindre begge handlens parter var enige om at lade det dokumentere i forhold til tredjepart. Sådan er denne betalingsforms natur. Bitcoin gør den ene part til herre over spørgsmålet om, hvorvidt handelen kan indgå som noget, der er underkastet almindelig jurisdiktion. Det var skatterådets faktiske udgangspunkt, som de så tog konsekvensen af, ved at fritage bitcoinøkonomien for beskatning.

Skat i DK kapitulerer således over for en side af realiteten, som skat alligevel ikke kan kontrollere. Anderledes er det med de amerikanske myndigheder, der har valgt at stigmatisere og ulovliggøre, hvad der ligger uden for myndighedernes magt.

Magten over nationalbankens og kommercielle bankers penge

Staten kan ikke bestemme værdien af sine egne gigantiske mængder af virtuelle penge med dens lovgivende, udøvende og dømmende magt. Det gælder alle former for penges værdi. De mange penge, som man har skabt over de sidste 30 til 40 år i den vestlige verden, efter at guldfoden de facto afgik ved døden med Bretton Woods Systemets sammenbrud, er skabt med tilliden til dem. Det kan statsmagten ikke ændre på, men må med rysten og bæven se til, at tilliden holder. For når den forsvinder, så er det ude med nationalbankernes og de kommercielle bankers penge.

Fordelingen af og skabelsen af den vestlige verdens valutaer handler om verdenshistoriens største kognitive bedrift (bedrag om man vil). Vestens valutaer hviler i tillid, tro på at de har værdi! Der er tale om en form for selvopfyldende profeti, der holder lige ind til der, hvor mistilliden til de vestlige landes valuta

manifesterer sig som en anden form for selvopfyldende profeti. Skiftet, hvor tilliden til pengene erstattes af mistillid til dem, kan komme, hvornår det skal være.

Det virtuelle aspekt af pengenes natur, som myndighederne forsøger at reservere de penge, som ligger uden for deres lovformelige magtsfære, gælder også deres egne penge.

Når man tænker på, hvor effektivt den herskende monetære orden arbejder på at smadre livets forudsætninger, så forstår man, at det er på tide at få gang i undermineringen af denne orden. Der er ikke noget opbyggeligt eller agtværdigt i den patetiske form for jagt på økonomisk succes, som de økonomisk højtflyvende eliter i hele verden står for. Bitcoinøkonomien er bare en anledning blandt så mange andre til at påpege det.

